

Büyük Felaket mi, Büyük Cehalet mi?

" Ermenistan, Ermeniler ve Ermeni stratejilerini bilmemeye, onu ısrarla anlamamaya devam ediyoruz. Bu durum sadece sıradan akademisyende, diplomatında, basın mensubunda değil, Başbakan'da da kendisi açık bir şekilde göstermektedir. „

Amerikan Başkanı Barack Obama'nın "benim bu konudaki düşüncelerim bellidir" sözünün sonrasında soykırım kelimesinin Ermenicesini kullanması karşısında T.C. Başbakanı Sayın R.T. Erdoğan zafer kazanmış general edasıyla "Sayın Obama bizim hassasiyetimizi anladı" diyor. Basınımızda ise korkulan olmadı, bu sene de soykırım demedi" başlıkları atılıyor.

Ermenistan, Ermeniler ve Ermeni stratejilerini bilmeden siyaset üretmenin, politika geliştirmenin ve karşıt tezler üretmenin ne kadar havada kaldığına bir kez daha şahit olmaktayız. Batılı gazeteler Obama'nın kimseye yaranamadığını, Ermenilerin memnun olmadığını yazıyor. Ortada tam bir "cambaza bak" hikayesi dururken kimse maalesef olayın gerçek analizini yapamıyor. Bütün bu hadiseler yaşanırken, dış politika yapıcılarımızın bu anlamda ciddi ve sadece "yandaş" olmayan bir profesyonel desteğe ihtiyacı olduğu çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Ermeniler gerçekte ne istiyor? Obama'nın soykırım kelimesi yerine Mets Yegern/Büyük Felaket sözünü kullanması tesadüf müdür? Yine aynı şekilde 2008 yılında eline metin tutuşturulan bizim "aydınlarımızın" ilk defa Türk kamuoyunda "özür diliyoruz" kampanyası ile kullanıma soktukları "Büyük Felaket" sözcüğü tesadüfen mi seçilmiştir. Elbette ki, hayır. Biz daha 2008 yılında Türklerin bir konuda acıyı tarif etmek için bu kelimeyi kullanmadığını, bu sözün de tesadüfen kullanılmadığını ve Obama'nın 2009 yılında yapacağı 24 Nisan konuşması için hazırlık yapıldığı ve Türk kamuoyunun bu kelimeye alıştırıldığı tespitinde bulunmuştuk. O tarihte de 2010 24 Nisanında da biz Obama'nın soykırımın İngilizcesini değil, Ermenicesini kullanacağını öngördük. Gerçekten de bütün gelişmeler bizim öngörülerimiz doğrultusunda çıktı. Herkes soykırım sözünün İngilizcesine kilitlemişken aslında el altından dünyada bir kelime üzerinde müthiş bir piar çalışması yapılmaktadır. O da Ermenicesi Mets Yegern olan Büyük Felaket sözcüğüdür. Emin olunuz ki, Ermenilerin asıl istediği uluslararası tartışma yaratmak ve bu esnada bu sözcüğü literatüre yerleştirmektir.

Son yıllarda Ermeniler Yahudileri yakından incelemiş ve onların yaptıklarını birebir kopyalamaktadırlar. Bugün dünyada nasıl ki, "Holocost" kelimesi kullanıldığında

herkesin aklına bu kelimenin etimolojisine bakmadan Yahudilere yapılan soykırım" anlamı akıllarına geliyorsa aslında Mets Yegern sözcüğünü de "Holocost" gibi tanıtarak bu sözcük kullanıldığında "Ermenilere yapılan soykırım"ı akıllara getirmek istiyorlar. Soykırımın İngilizcesi olan "Genocide" kelimesindeki ısrar da aslında Mets Yegern sözcüğünün şimdilik dikkatlerden kaçırmak ve kelimeyi uluslararası alanda kullanıma hazır hale getirmektir. Bunun için biçilen zaman aralığı da 2010-2015'dir. Maalesef bu görülememektedir ve anlaşılammaktadır.

Türkiye'nin "Ermeni Açılımı" yürümemektedir. Daha önce de defalarca yazdığımız ve söylediğimiz gibi Ermeniler 2015 yılında kadar bizimle barışık bir görüntü sergileyerek batıda Türkiye'ye karşı yürüttükleri "soykırımı" tanıtm stratejilerinin zarar görmesini istemiyorlar. Bu sebeple de sınırın açılmasını aslında istemiyorlar. Bunun bir tek istisnası vardır. O da eğer sınırın açılması Türkiye ile Azerbaycan arasını ciddi bir şekilde bozabilirse bu takdirde Ermeniler de taktiksel bazı adım değişikliğine gidebilirler. Aksi durumda siz sınırı açmak istesenez bile Ermeniler bir bahane ile sorun çıkaracak ve sorumluluğunu da size yükleyeceklerdir. Zira Ermeniler için nihai hedef sınırı açmak değil, Türkiye'yi uluslararası camiada mahkum ettirmektir. Bunu artık anlamak ve buna uygun stratejiler geliştirmek durumundayız.

Türkiye'nin "açılım" adımı karşısında Erivan'da Ermeni yönetiminin bilgisi dahilinde Türk bayrağının ve açılımın mimarlarının resimlerinin yakılması ise Ermenilerin aldıkları tavizler karşısında ne duruma geldiklerini göstermektedir. Ermenistan'a bir hususu hatırlatmakta ve uygulamakta fayda vardır. O da Türkiye'nin dostluğunun da düşmanlığının da büyük olabileceğidir. Ermenistan maalesef hiçbir iyi niyet adımı atmamaktadır. Sarkisyan ve Nalbandyan Türk bayrağının yakılması karşısında ne geçtiğimiz yıl ve ne de bu yıl herhangi bir adım atmamışlar, herhangi bir üzüntü ifade eden açıklama yapmamışlardır. Türkiye'nin gururunun ve haysiyetinin Ermenilerin eline bu kadar basitçe verilmediği mutlaka gösterilmeli ve Ermeniler eğer dostluğu seçiyorlar ise Türkiye'ye karşı art niyetli oyunlardan, Türkiye'yi güç durumda bırakmak için taktiksel adımlardan ve bu tür haysiyetsiz davranışlardan vazgeçmelidirler. Bunu yaptıkları takdirde Türkiye barışa hazır olduğunu göstermelidir. Aksi takdirde de Türkiye Ermenistan'a uyguladığı kağıt üstündeki ambargosunu mümkün olan en sert pozisyona getirmelidir.

Diğer taraftan ABD'de de bir iş bölümüne gidildiği ve yönetimin başı olarak Türkiye gibi bir müttefiki bölgede kaybetmek istemeyen Obama'nın bu sözcüğü kullanması yanında Temsilciler Meclisi Başkanı Nancy Pelosi soykırım kelimesinin

İngilizcesini oldukça yüksek bir sesle ifade edebilmektedir. Ayrıca sonbahara doğru da soykırım tasarısının ABD Temsilciler Meclisi gündemine alınmasına da hazırlıklı olmak gerekir.